

REALI POISS

Number7 (94) aprill 2011

Tallinna Reaalkooli ajaleht

TREK-ist saab jälle REK

Kert Pütsepp
12.a

Hei, realist!

Kuhu garderoobist kõik mantlid ja joped ja kasukad kadunud on? Kus on märjad ja porised saapakotid? Kodus. Kapi kõige sügavamas sopis. Sest... KEVAD ON KÄES!

Kevadet kuulutavad Reaalis igaastane teaduspäev, abiturientide lahkumine koolimajast ja eelnevast tulenevalt sõõklajärjekordade lühenemine. Kevadel saavad hoo sisse uued ettevõtmised. Kevadel saab Sargava pea pärast aastapikkust ootamist jälle puhtaks. Kevaditi on õpetaja Kuurmel püsiva pilvkatte puudumise tõttu hõlpsam taevalaotust uurida. Inglismaal on tänavune kevad eriline. 29. aprillil abiellus prints William oma kihlatu Catherine Middletoniga. Milline teejoojate järgmine kevad, küsime juba tuleval aastal Janno ja Kerdi käest.

Seniks aga edukaid eksamisooritusi, parimat viimast aastat ja külma närvi uurimistööde juures!

Mari

Erinevalt Eesti põhiseadusest ei piira REKi preambula arvuliselt võimalust kandideerida presidendivalimistel järjestikulisteks ametiaegadeks. Teatan aga käesolevaga, et neljandaks ametiajaks ma oma kandidatuuri oktoobri presidendivalimistel esitada siiski ei plaani ;)

Ehitanud püüdliku ja missioonikindla meeskonna abil üles REKi struktuuri ning pannud meie õpilasomavalitsuse kolme aasta jooksul aktiivsemalt ja professionaalsemalt toimima, olen mõistagi mures REKi tuleviku pärast. REKi ühesuunalise ja stabiilse arengu toetamiseks tuleb täna langetada otsuseid ning astuda samme, mille tulemus kajastub õpilasomavalitsuse töös alles järgmistel aastatel.

Abituriendid lahkusid koolimajast lõpukella saatel 20. aprillil. Eksami perioodile ning edasi gümnaasiumijärgsesse ellu astuvad teiste hulgas ka REKi kaheteistkümnendikud. Antud hetkel on REKi töö põhikoorem langenud suuresti just vanimate liikmete õlgadele. Et käimalükatud uued tegevused ning arengusuunad leiaks meie lahkumise järel jätku tulevikus, peame ka

ise selleks selged alused ja keskkonna tagama. Muretsemiseks pole aga põhjust, kuna end on hästi suutnud toetada ka mitmed REKi nooremad liikmed. Mõistagi tuleb ümberkorraldusi teha juba nüüd kui REKi president ning asepresident kooli igapäevaelust enam aktiivselt osa ei võta. Õppeaasta lõpuni vastutab REKi tegevuse eest kolmest allesjäänud juhatuse liikmest koosnev üksus, mille juhiks määran ametisse ühe praegusest juhatuse liikmetest. Tänavu käivitan veel ühe traditsiooni, mis lisab REKi tegevusse professionaalsust ning jätkusuutlikkust. Niisiis toimub 10. mail kell 16.00 aulas REKi aastaaruande koosolek, millest võtab osa REKi täiskoosseis, esindus Reaalkooli juhtkonnast ning, nagu alati, on oodatud ka teised huvilised gümnaasistid. Koosolekul esitavad REKi juhatuse liikmed oma komisjonide aastaaruande, milles võtavad kokku töörühmade tegevuse õppeaastal 2010/11. Samuti esitab kooli juhtkond omapoolse hinnangu, tagasiside ja edaspidised ootused REKi tegevuse suhtes. Koostanud pildi lõppevast õppeaastast ning arvestanud juhtkonnapoolset tagasisidet,

koostame arengukava ning üldise tegevusplaani järgmiseks õppeaastaks. REKi aastaaruande koosolek on sammuks, mis on suunatud REKi tegevuse järjepidavuse tagamiseks.

Vaheldusrikas elu aitab kooliasjadega ladusamalt toime tulla. Nüüd, kui olümpiaadide lõppvoorud selja taga, käes kevad, ees eksamid ja peas mõtted suvest, tuleb ennast veel viimaseks pingutuseks kokku võtta. Tõstan esile REKi välisuhete komisjoni eesotsas REKi asepresidendi Carolin Laubrega, kes on sellel aastal pakkunud reaalkatele mitu uut ja loodetavasti ka traditsiooniks saavat üritust, teiste hulgas Avatud Ülikool ja Avatud Uste päev. Neid üritusi saatis G5 koolides suur menu ning kindlasti osutusid õpilastele kasulikuks. Loodan, et taoliste ja ka uute säravate ideedega jätkab REK ka tulevikus.

Mulle on hulgaliselt esitatud ettepanekuid muuta REK-i nimi TREK-iks, mis tähendaks Tallinna Reaalkooli Esinduskoda ja tagurpidi Kert. Siiski olen veendunud, et REK on originaalsem ja armsam kombinatsioon ning järgmist ametiaega mul REKi eesotsas siiski ei tule.

Söödav raamat "Tallinna Reaalkooli Teaduspäev" TRK GALERII

Geenidest Araabia poolsaareni ehk teaduspäev Reaalis

Mari Kraav

11.c

Iga-aastase traditsioonilise teaduspäeva raames kututi ka tänavu 12. aprillil esinejaid paljudel huvitavatel teemadel rääkima.

Põhikool sai kuulata linnulaulu Harjumäel ja vil!25 Andre Tamme loengut mändukonsoolidest, gümnaasiumiõpilastel oli valik aga tunduvalt laiem.

Teemavaldkondade hulgas võis leida nii Läänemerd, kohtuekspertiisi, ühiskonda, kultuuri, emakeelt, filmi, geneetikat, tuumaenergeetikat kui ka seda, kuidas hea välja näha. Põnevamad loengud olid vast Maria Kaljuranna "Eesti arendukoostöö 2010-2011 rahvusvaheliste kriiside ja sündmuste valguses" ja Kristjan Eerik Kaseniidu "Õppimine MIT'is", mis viidi läbi Skype' vahendusel ning mis andis üheteistkümnendikele suurepärase ülevaate õppimisest USAs. Kõige rohkem üllatas Mart Kuuse loeng "Uhhuduuri viimane ekspeditsioon", mis olenemata pikalevenimisest jättis ülimalt positiivse mulje ning tekitas soovi ise omal käel maailma avastama minna. Loeng jäi küll pooleli, sest rääkida oli paljust, kuid loodame, et see ei jää Mart Kuuse viimaseks selleteemaliseks loenguks Reaalkoolis.

Päev lõppes Reaali tarkade ja andeka piduliku autasustamisega aulas, millele järgnes kohvilaud.

"Reaalsusega võrreldes on kogu meie teadus algeline ja lapsik – aga sellegipoolest on see kõige väärtuslikum asi, mis meil on." – Albert Einstein

Uurimistööst nüüd ja praegu

Jüri Pino

11.a

Uurimistöö on olnud kui verdimev puukmu seljas eelmise aasta aprillist selle aasta veebruarini lõpuni. Kahju on kõigist ilusatest nädalavahetustest, mis uurimistöö nahka läksid. Kõrini on Moodlest, kus passivad kõik need toredad materjalid, mida uurimistöö tegija peab peast teadma ja suutma rakendada. **Ma ei taha** enam kunagi näha mitmevärvilisi tabeleid, kus on kirjas punktisummad. **Ma ei taha** saada lugeda mitmes kirjasuuruses erivärvilisi meile, mis tuletavad meelde uurimistööd. **Ma ei taha** vaadata enam Microsoft Wordi valgele lehele, mille kohal hõljub helesinine riba, mis vaatamata pidevaile katsetele, ei tee seda, mida uurimistöö juhendis nõutakse. **Ma ei taha** kirjutada mingi pildi peale Joonis X. Asi, mis on kujutatud joonisel. **Ma ei taha** enam meeles pidada reavahe 1,5. Ega tühja ruumi 4 cm vasakult, 2 paremalt. Või 2,5 cm ülevalt ja alt, kui just uus osa ei alga, mil lal piirid peavad olema 5 cm ülevalt ja 2,5 alt. **Ma ei taha** enam lausete lõppu sulgudesse viiteid kirjuta-

da. **Ma ei taha** mõelda, mis lehest alates peab leheküljenumbri lehe allasse panema. **Ma ei taha** lisada tabeleid, mis tuleb pealkirjastada ja millest siis tuleb pool lehte möga ajada, sest tabeli ülesanne uurimistöös pole mitte sõnade vorpimist vältida, vaid seda juurde tekitada. Ma ei usu, et uurimistööst mulle kunagi mingit kasu tõuseb – Wordi peale on küllalt vannutud ka geograafia koduseid ülesandeid tehes, moodle'i testidest on terveks ravinud arvutiõpetus ja tühja, mõttetu teksti tootmist suurtes kogustes õpetavad kirjandid, inglise keel ja raamatutööd. Uurimistöö on mulle lihtsalt selgeks teinud, et ma ei taha kunagi töötada kontoriametniku või muu sellisena, sest kõik need arvutiprogrammid, mis on loodud elu lihtsustamiseks, tekitavad lihtsalt uusi probleeme. **Uurimistöö on tekitanud minus jälestuse äärest ääreni teksti vastu.** Kokkuvõttes võib öelda, et uurimistöö on lihtsalt kasutu. See on augu kaeamine, et eelmisest august tulnud mullast lahti saada.

Fotod: Regina Metsallik 11.c,
Taavi Pipar 12.c, Merlin Liis
12.c

Aktusel said sülle sappa laululin-
nud, peeti kõnesid ning mudi-
lased esinesid luulega.

Realistidest koosnev Balti kett vallu-
tas nii Keesi auto kui ka TIKi. Samuti
näidati vilumust müüridel turnimisel
ning kool saigi sisse õnnistatud.

Vanalinnas tervi-
tati mandlimüü-
jaid ning oldi
turistidele
tõeliseks
vaatamisvää-
ruseks.

Head teed, 126.lend!

Rocca Al Mare vabaõhumu-
seumisse kulgeti lõbusa trollisõi-
duga, rõõmsat tuju hoidsid seal
üle erinevad seltskonnamän-
gud, sealhulgas ka vilistlastants
paljude kallistustega.

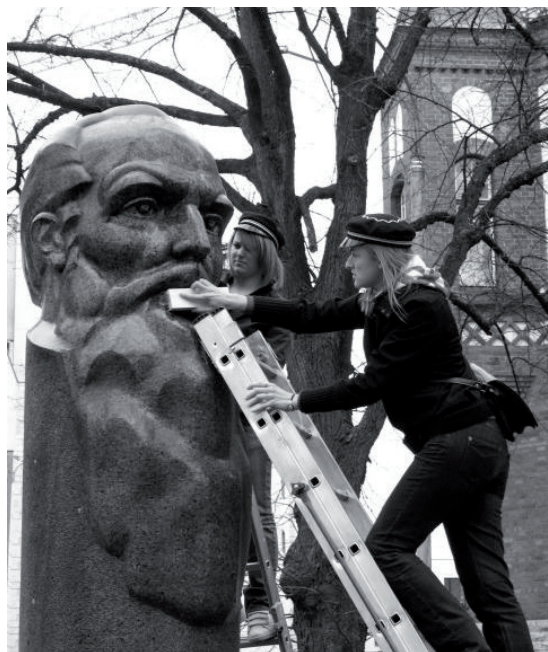

Kaks Ernsti- pead pestakse mõlemal

Merili Luuk

12.c

Särgava

Ernst Peterson Särgava (1868-1958)

Eesti poliitik, kirjanik ja õpetaja. 1919–1938 Tallinna Linna Poeglaste Reaalgümnaasiumi (alates 1934. aastast Tallinna 2. Gümnaasium) õpetaja ja inspektor. Aastail 1933–1936 direktori kohusetäitja.

Baer

Karl Ernst Von Baer (1792-1876)

Baltisaksa loodus- ja arstiteadlane, kirjeldata ja võrdleva embrüoloogia rajaja.

VS

1) Tallinnas Estonia puistes-
teel, Reaali vastas väikesel
haljasalal

1)Kus kuju asub?

1)Tartus Toomemäel

2) 1998. aastal

**2) Millal pesemistradit-
sioon alguse sai?**

2) 1988. aastal

3) 29.aprillil, kui on Särgava
sünniaastapäev

3)Millal pestakse?

3) Volbriööl (30.04-01.05)

4) Tallinna Reaalkooli
abituriendid

4)Kes peseb?

4) Kaks Eesti Üliõpilasseltsi
noorliiget, neid abistamas
teised üliõpilased

5) Seebi ja veega

5)Millega pestakse?

5) Šampusega, hiljem seo-
takse talle kaela lips

KUHU EDASI?

Elina Osi 10.c

Regina Metsallik 11.c

Kert ja Janno- kes siis neid ei teaks? 12.a klassi kompuud taibud, kelle nimed on trofeeritud paljude teadusolümpiaadide karikatele, tunnistustele, aukirjadele. Lisaks korraldavad nad kooliüritusi, on tegevad nii kunsti- kui kirjandusevaldkonnas ning aitavad teistel leida oma teed.

Kert, mida on Reaalkoolis käimine sulle andnud – mida sa hindad kõige rohkem?

Ma arvan, et Reaalkool kujundab inimest juba noorest peale, meie väärtushinnanguid ja eriti õpimist... Seda on raske kirjeldada, mida Reaal inimesele annab.

Milliste emotsioonidega sa Realist lahkud?

Mm, ma ei tea, ma ei tunne isegi mingit kurbust, ma tunnen sellist head ja vaba tunnet, et see kool on õige koht, kus käia. (Hiljem mainis Kert siiski, et lõpukella ajal oli päris kurb)

Sa said Cambridge'isse – mis erialaga sa tahad oma tuleviku siduda?

See on *Chemical Engineering*, mis on selline insenerialane keemia. Aga see on praegu minu huviala, eks näis, millega ma tegelema hakkan.

Kas tahad oma tuleviku siduda Eesti või välismaaga?

Kindlasti tulen ma mingi aeg Eestisse tagasi, see on kindel, aga kuna ma sinna praegu õppima lähen, siis pole väga mõtet kohe peale ülikooli tagasi tulla. Võiks seal kogeda natuke elu ja karjääri teha.

Kuidas algas sinu karjäär REKi presidendina?

Kui ma REKi tulín, siis oli niimoodi, et okei, ma proovin: kui ma juba olen REKis, siis mis ma seal ikka niisama olen, et võiks juhtida. Ja mul olid ka oma ideed, mida seal teha. Presidendiks saades tundsin ma väga suurt vastutust, sest ma olin alles 10. klassis. Tundsin, et kui keegi midagi teema peab, siis pean see olema mina. Võib-olla ma võtsin liiga palju vastutust enda peale, ühesõnaga koormus oli suur ja kasvatas üle pea. Aga aastatega ma harjusin selle vastutustundega.

Mida sa hindad enda kõige paremaks saavutuseks REKi presidendina?

Minu kõige parem saavutus ongi see, et REK toimib, et REK on õpilaste jaoks olemas. Ma ei hakkagi nimetama siin mingeid põhitõdemisi ja –saavutusi.

Keda sa kujutaksid ette järgmise REKi presidendina?

Ma ei tahaks nime öelda, aga selliseid inimesi on.

Mis on su edu saladus, kas sa õpid 24/7?

Just vastupidi, kui teha palju erinevaid asju, siis saab hakkama. Samas peab loomulikult palju õppima, aga selle juures ei tohi unustada, et peab ka puhkama. Nende vahel peab olema harmoonia. Ajaplaneerimine on väga vajalik.

Ehk peaks seda hakka ma koolis õppeainena õpetama, kuna nii paljudel on sellega väga suuri raskusi?

Ma arvan ka. Mis sind vabal ajal huvitab?

Näiteks kõik nädalavahetused sisustan sellega,

Kerdist ja Jannost (mõl. 12.a) saavad tuleval õppea...

Kert: “Seda on raske kirjeldada, mida Reaal inimesele annab.”

et veedan aega sõpradega, käin väljas, naudin... Tegelen asjadega, millega mulle meeldib tegeleda: loen, teen sporti.

Millise raamatu peaks iga inimene oma elu jooksul läbi lugema?

Ma arvan, et sellist raamatut pole olemas, mille iga inimene peaks läbi lugema. Iga inimene peaks valima raamatu vastavalt oma huvialadele, igaüks otsib raamatust

? - Kert ja Janno

stal Suurbritannia tudengid. Kert jätkab haridusteed Cambridge' ülikoolis ja Janno Portsmouth'i ülikoolis.

Janno: "Ma ei ole kindlasti ropu töö tegija, kuigi võib-olla ma teen rohkem tööd kui Eesti keskmine õpilane."

midagi erinevat ja leiab endale „oma raamatu“.

20.aprillil oli lõpukellmilline on sinu arvates kõige omapärasem Reaali traditsioon, mis sulle tekitab rohkem meeldib?

Raske on valikut teha, neid on nii palju, aga ma arvan, et kõige omapärasem ja lahedam oli märgipidu. See oli midagi tõeliselt erilist.

Märgipeo õhtu on suure saladuskatte all, ainult 12ndikud teavad, mis peale nooremate väljaajamist toimus.

Just sellepärast tulebki jääda salapäraseks ja ootusärevust suurendada!

Janno, sa ei olegi tavaline oivikpoiss, vaid ka kunstnik, kelle pildid olid lausa kooli kunstigaleriis. Millal ja kuidas jõudsid kunstim?

Kunstiga olen tegelenud vahelduva eduga alates algkoolist, esialgsed suunajad olid vanemad. Kui aga mul oli võimalik kunstikoolist puududa, siis seda ma igal juhul ka tegin. Eelmisel aastal hakkasin asja tõsisemalt võtma. Kunstikoolis õpetatakse nii palju erinevaid tehnikaid, teistmoodimõtlemist, kuidas diskreetset juhatada tähelepanu ühiskonnaprobleemidele. Lihtne võimalus on avaldada arvamust ajalehes

või tänavanurgal, aga suunata viisakalt ja tagasihoidlikult, nii et haritud inimesed mõistavad, on hoopis keerulisem ja loomingulisem. Nüüd olen hakanud uurima ka kunstiajalugu.

Millised kogemused on sind muutnud selliseks nagu sa oled?

See, et ma noorest peast tegelesin aktiivselt judoga, tekitas minus võistlushimu. Isegi kui sa ei ole parim, tasub alati ennast proovile panna ja haarata kinni võimalustest, mida sulle pakutakse. Seetõttu olen õpingutes alati osa võtnud erinevatest loengutest, nii olen saanud aimu sellest, mida üks või teine eriala tegelikult endast kujutab ning millistele inimestüüpidele see sobib. See aga lihtsustab juba edasiste valikute tegemist.

Mind motiveerivad eelkõige seatud eesmärgid. Alati planeerin rohkem kui teha jõuan, nii ei lähe mul ühtegi hetke raisku. Lisaks olen väga ambitsioonikas ning ainuüksi see isikuomadus paneb pingutama.

Mida hindad Reaalkooli juures? Millised mälestused jäävad kooliajast?

Reaalkooli juureshingan eelkõige siinset õpikeskkonda. Sinu ümber on

targad ja laia silmaringiga inimesed. Kehtib hoiak "Haridus on see, mis loeb". Pean tunnistama, et koolis valitseb suurem ühtsustunne kui mujal. Eriti tuli see ilmsiks abiturientina ja ma arvan, et suures osas on see tingitud meie traditsioonidest. Lisaks rõhutaksin, et Reaalkoolis on kehtestatud riitusunormid, mis on kooskõlas akadeemilise keskkonnaga..

Mida sa pärast Reaalkooli lõpetamist tegema hakkad?

Pärast kooli lõpetamist lähen Inglismaale arhitektuuri õppima. Hästi paljudel tekibki probleem, mida nad tahavad. Mul oli lihtsam, sest ma teadsin, et päris teadlaseks ma saada ei taha, aga arhitektuur on üks väheseid erialasid, mis hõlmab nii reaalkooli kui ka kunstialaseid teadmisi. Välismaale lähen eelkõige silmaringi laiendamaks ja õppima suurelt mõtlema, et näha maailma tervikuna. On suur väärtus, kui suudad ka Eestis mõelda vähemalt Euroopa tasemel. Minu arust on Eestis veel nii kinnine keskkond. Ma ei arva absoluutselt, et välismaal on parem haridus, Eestis on väga hea haridus, aga selleks et kuskile jõuda, on vaja suuremalt mõelda. Minu kõige suurem hirm on aga, et ma leian välismaalt naise.

Järgnev ristsõna võtab ilmselt veidi rohkem aega, kui ruutude täiskirjutamiseks kuluv viis minutit. Küsimused on üksjagu keerukamad kui vastused. Kui jääd hätta, siis võib vihjeks öelda, et kõik vastused (õpetajate nimed peale ühe) on olemas kooli kodulehel. Põhiprobleem on vastused küsimustega kokku sobitada.

Paar näidet. Nimi TOOMLAID võib olla küsitud, kui „osa vanast kirikust väikese meresaarega“ (TOOM+LAID), kuid sobib ka „1012 volti ampri kohta koos avara läbimõõduga“ (T+OOM+LAI+D). Nimi ROHT võib olla väljendatud kui „lastepärane arstim“, „grammatiliselt ebakorrektnen muru“ ja efektselt kõlaks ka „Ettevaatust Reaal!“ (R+OHT). Loomingulist lähenemist ja head peamurdmist!

Paremale:

- 1 - mitte paks, mittereeglipäraselt lühendatud, käändes
- 3 - käänatud keskkoha antonüüm
- 6 - teatud kahekojalise taimega seostuv raskesti läbitav ala
- 8 - Ühest küljest sobib pannkoogi algkomponendi valmistamiseks, teisalt tohtu tselluloosi reservuaar
- 9 - Võib esineda südame, silindri, püramiidi või ka tetraeedri kujul, kuigi rohkem seostub risttahukaga, täidetav.
- 10 - Kui eraldada kaaliumit ja lisada väävlit, siis libiseb hästi
- 12 - osa lähisugulasest
- 14 - kui lisada katel, saab tast lumetormide ajal infokanalitele kuum koht
- 15 - jääb alles pärast kaht kahega jagamist: esiteks kogu planeet, teiseks vokaalne kooslus
- 19 - vaevumärgatav hõõrdeteguri olemasolu
- 21 - veidi jõulisemalt alustades sobis omal ajal piirkonniti universaalseks vahetuskaubaks
- 22 - välismaakeelse kõige mitte kõige korrektsem hääldus koos mingi spetsiifilise valdkonna eriti hea asjatundja teise poolega
- 23 - kauplemisvõimalustega tihedalt asustatud piirkond
- 24 - välismaakeelne viisistatud mõte eestipäraselt käänatud
- 26 - aastaegadega seotud veelanik
- 28 - Eesti spordiliit ei ole mitte
- 30 - ülekäigu neodüüm
- 31 - kergesti manustatav osa teraviljatootest
- 32 - Plancki konstant, sakslastele üks ja ainus
- 33 - ilma meeta mudilaste mesilane aastaga
- 34 - kooliajal üks unisemaid tegelasi
- 36 - asja kallal toimetama, niinimetatud, ilma ühe e-ta
- 37 - hea abivahend laelambi pirni vahetamiseks
- 38 - resoluutne nõue veekogule eksistentsi jätkamiseks
- 41 - käänatud maantee looduslähedane variant

- 44 - osahulk spetsiifilisest taimedekogumist, mille välispind on eelkõige tuntud omaduse poolest peegeldada kõiki spektrivärve
- 46 - suusahooaja mõtlemisvõime
- 47 - tagurpidi lendab hästi, aga õigetpidi võib avaneda
- 49 - grammatiliselt mittekorrektne lõpu olemasolu
- 50 - segi aetud vilepillipuu
- 51 - mõnes riigis seostub millegi õrna ja hellaga, mõnes piirimehega
- 53 - palju kõive ligistikku kasvamas

Alla:

- 2 - puust ja veest ümbritsetud Eesti Ajaloomuuseum
- 4 - natuke kõvemas variandis ihule kõige lähem
- 5 - teatud harmoonilise võnkumise sümbioos millegi ilusaga
- 6 - sülle võtt ja teisaldamine
- 7 - koht, kus tavaliselt leidub palju põnevaid vidinaid koos mitmuse esimese pöördega
- 9 - ilma eriti keeruka sisemise struktuurita isikute rühmitus
- 11 - zip-failiks pakitud Tuhkatriinu tõld
- 13 - Rütmiga 4-2-3-1 läheb jõuluvanale hästi peale
- 16 - hispaanlastele alondra või zurriaga, aga laulab hästi
- 17 - ilutaimede kuuluv käänatud pinnavorm
- 18 - käänatud aluseta sõda välistav eksistents
- 20 - veidi hellitlevamalt oleks osa temast meie kõigi südames, koos riikide ühendusega (NB! JÕULUDE AJAL OLI VEEL REAALKOOLI KODULEHEL)
- 25 - püüdma leida ilma i-ta põhjast
- 27 - parajalt väike piirkond, kus sügavus põhjani on negatiivne
- 29 - sada ruutmeetrit ümbritsevatest pinnavormidest madalamal
- 32 - märkimisväärselt hinnaline kogus vedelikku
- 34 - asendades argooni erbiiumiga, sobib ta

ideaalselt väikelaeva juhtima

35 - Eesti Ekspress näiteks väike metsatukk

39 - ainsuse kolmanda pöörde alalütlev sada kilogrammi

40 - vastu võtan vett sisse põhjast

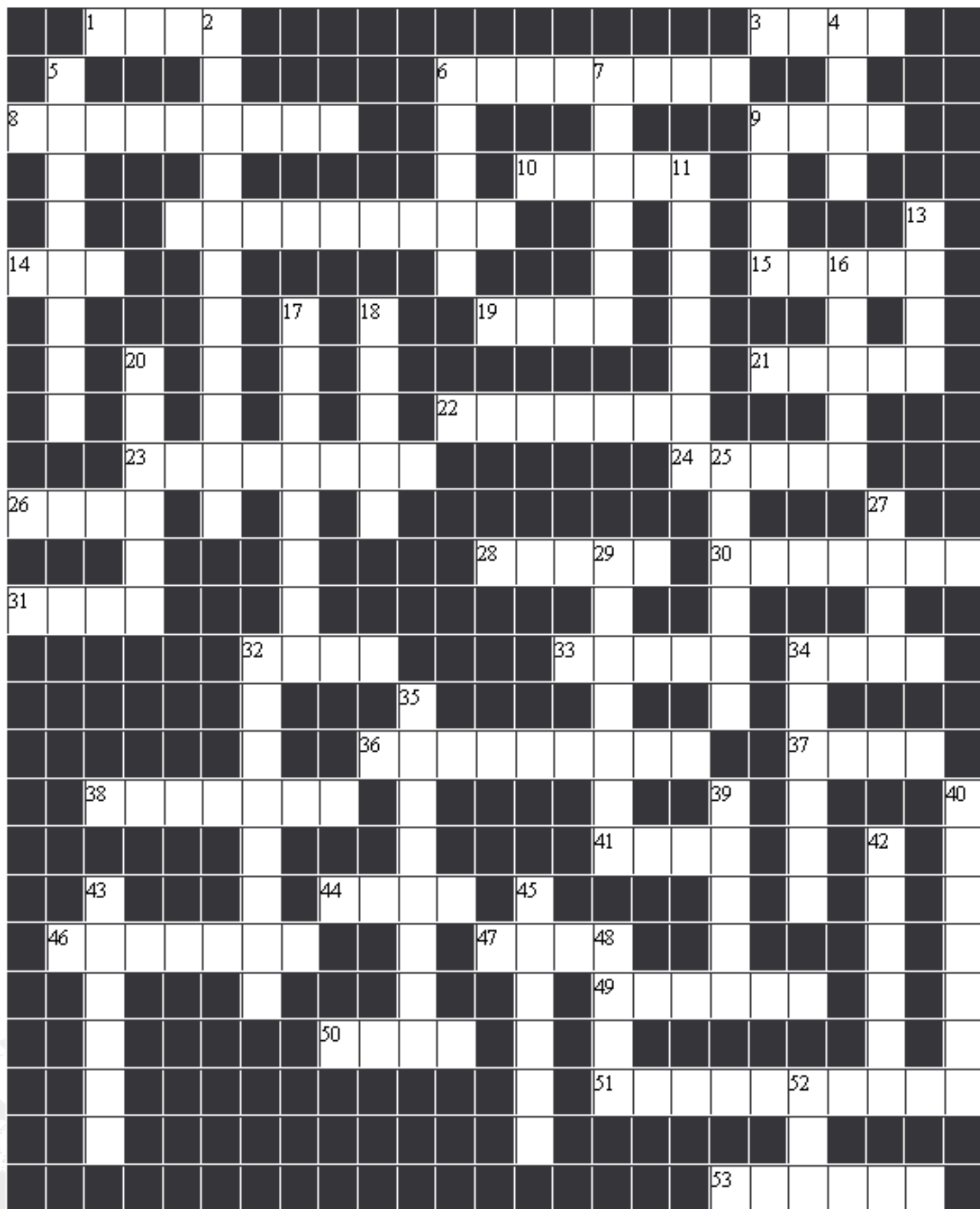
42 - nanoülistuslaul lantaan

43 - lühendatud tihedusega spordivahend

45 - lühendatud vokaaliga loodusliku kaaslase heegeldatud kaunistus

48 - agu

52 - tavaliselt veega ümbritsetud ümberpööratud pinnaühik

Kosmosel on

Roberth Kulbin

11.b

Kunagi pilluti halvustavalt sõna “tuupur” isiku suunas, kes silmnähtavalt tegeles pigem perfektse vastamisega õpetajale kui õppimisega enda jaoks ja hüvanguks. Tuupur oli ja on ka tänapäeval inimene, kelle head tulemused väljendavad pigem väärarusaama hariduse funktsiooni osas. Siiski, kas pole aga huvitav vaadata momendiks peeglisse ja küsida: kui tihti siis oleme me intrakurrikulaarsetest tegevustest paremad? Kus jookseb piir, kui mitte eksaminandi närvikava tagumistes soppides?

Mart Kuurme õpetab meie koolis füüsikat. Küllap mõnele kuulnud, ent tundmatu. Kõigele lisaks on tegu aktiivse astronoomiaga; inimeste inimesega, kes ei leia ainult enda jaoks, vaid tahab jagada. Omamoodi ettearvamatu, kuid alati siiras.

Hingeline inimene

Loodusteadusliku kireni viis ta kooliaegne bioloogiaõpetaja Põltsamaal, kes juhtis pärast õppepäeva õpilasi metsaelustikku vaatlema

ning oma vaatluseid üles märkima. “Tema avas mu silmad! Nüüd alati, kui näen teda, ma tänan teda selle eest.” Selle aasta 9. nädalal toimetas ta Linna halli katusel, lootuses võtta koos soovijatega viimast kõrgrõhualalist selgest talvetaevast. “Kui sa tegelikult ikka ei tea, kus need tähed on ja kus need planeedid on ja kus nad liiguvad, siis milleks sa lahendad neid ülesandeid?” on tema seisukoht. Tõepoolest, vestluses Kuurmega tuleb ilmsiks, et tegu ei ole inimesega, kes huvitaks puhtteoreetilistest tegudest puhtteoreetilistel ees-

märkidel, vaid kõik seisis neil huvilisel. Mitte tint, vaid olustik taandub sõltuvustele, suhetele, teguritele ja piiridele. Kõik milleks? Praktiliseks kasuks, materiaalseks või pigem isegi tundeliseks ja hingeliseks, küllap ilmalikul skaalal mittemõdetavaks.

Märka ümbritsevat

Õpetaja Kuurme on teatavasti läbi viinud, ja viib ka praegu, koolis

astronoomiaringi. Selle tegevuse juures on omad agad: õpetaja Kuurme tõesti imestab, miks õpilased, kes muidu ringis käivad, oma soovi taevast vaadelda väljendavad, tihti oma sõnadele sisu ei anna, inimesed, kes küll veedavad 45 piiritletud minutit “lisafüüsikas”, ütlevad “Tulen!” ja siis seda ei tee. “Ma lahendan küll ülesandeid, aga mitte ülesande pärast, vaid kui on huvitavaid probleeme,” ütleb ta, “aga astronoomiaga tegelen vaid vaatlemise eesmärgil. Alati näeb midagi ja kui sa välja ei tule, siis ei ole sa suur

huviline.”

**T u b a -
teater ei
päästa**

Tähistaeva optiline vaat-

lemine ei ole planeeritav protsess, olles suuresti mõjutatud ilmastikutingimuste poolt. Oma tegevuses on õpetaja Kuurme lähtunud lihtsast põhimõttest: kui õpilane ei saa või ei taha tulla tema juurde, tuleb tema ehk õpilase juurde. On vaja vaid väikest nüket – avaldada soovi, helistada, käia huvi pärast rääkimas või eksimiskar-

tust lohutamas; siin sunniviisiliselt kedagi ei kohustata, nii ei saaks. Kuurme ei karda asetada autosse teleskoopi ning

“...aga püramiidid ei ole ainult tipp. Minu eesmärg

n torkiv efekt

sellega sõita kümneid kilomeetreid, tulemaks vaatlustega õpilaseni; sedasorti linnaväliseid vaatluseid on temal ette tulnud küllagi. On lihtne

märgata tendentsi: õpilased vaatlevad siis, kui vaatlus on toodud nendeni või on täiesti juhuslikult asunud nende nina all. Seega vaadelda nad tahavad. Ent inimesed, kes on otseselt varem oma nõusoleku andnud, enda osalust kinnitanud – kus on nemad? “Ei, ma ei ole pettunud, kuid ma imestan, miks nad ei tule!” nendib ta. Kuurme on tunnistajaks suurele muutusele: aina enam teostab vaatluseid mingi masin – “seda vähem allutatakse end taeva lumusele” – paralleelselt võimalusega otsida internetist kõike juba uuritut ja nähtut, kahaneb vajadus uurida ja olla ise julge ja järelduskindel. Astronoomia on muutumas “tubateatriks”, võib-olla ehk liialt teaduslikuks ja spekulatiivseks; noorte jaoks on vähenemas vajadus kõigest tegelikult ka aru saada.

“Aga need asjad tulevad lainena, mõnikord on ja ei ole, on niisugused võnkumised, tõusud ja mõõnad,” lisab ta diskussioonis võistlussaavutuste kohta, “aga püramiid ei ole ainult tipp. Minu eesmärgiks on anda haridus.”

Ainete vastuolulisus

Kuurme sõnutsi ei soosi aga kooliprogramm (eriti veel selle vastkinnitatud muutused) sugugi astronoomiat ega ka füüsikat üldse: kõige tähtsa käsitlemine lükatakse aina kaugemasse tulevikku; võrdeliselt kasvab vajadus õppida vajalikke teemasid, nagu seda on näiteks trigonomeetria, ise ja omal jõul, kui tahta füüsikaliste loodusteadustega süvitsi tegeleda. “Mõned panevad selle ise paika,” möönab ta, vihjates õpilastele, kes varasemalt on Eestile maailmast suurepäraseid tulemusi toonud, “aga kui on 15 inimest, siis nad ei pane seda ise paika ja ma õpetan neile. Ja nad vajavad ikka mingit õpetajat, kes viitsib nendega tegeleda, üksikutel võib õige pilt tekkida.” Küsimus ei olegi siin niiväga keerukuses, sest vajalikud lisateemad omavaid tihedat seost sellega, mis on ka vahetult inimsilmaga tõestatav – teistsugust matemaatikat läheb vaja harva. “Ma räägin neile seda asja loodus-

päraselt,” lisab ta.

Kupli avanemine

Palusin intervjuu lõpetuseks õpetaja Kuurmel kirjeldada mõtteid, mida ta võiks mõlgutada, vaadeldes tõusvat homimikupäikest. Omasõnastuses olin juba eksinud. “Ma kuulatan vaikust, vaatan, mis looduses liigub... Kuppel läheb lah- ti! Kui päike tõuseb, siis universumit ma ei taju, siis on ikka see liikumine looduses, elu tärkab!”

oli tema vastus. Seevastu – “Kui sa öösel seal teleskoobiga vaadat, siis sa näed selle sügavuse sisse ja mõtled selle peale, et kuhu ma nüüd oma pilguga jõudnud olen!”

* Artikkel on kirjutatud intervjuueeritava ütluste (tsitaadid võivad olla minimaalselt kohandatud) ning intervjuueerija interpretatsiooni põhjal ning ei järgi ilmtingimata intervjuu kronoloogilist käiku.

giiks on anda haridus.” EESTI PÄEVALEHT

Sander Udam
10.c

Ühena Kotkaste seas

Esmaspäev, Uus-Tatari tänav 25a, kell 17:15

Noorte Kotkaste Tallinna Maleva Tallinna Reaalkooli Noorkotkaste rühma koondus. Ei, algamas ei ole lahing, vaid viisteist Reaalkooli õpilast on tulnud oma rühma iganädalasele koondusele, tänane on järjekorras juba kuues. „Noorkotkad õpivad täna nelja uue sõlme tegemist,“ ütleb rühmaapealik Mario Meetua. Eelmise nädala koondusel õpiti üksikvõitleja varustust ning kuidas üks sõdur näeb välja lahingvarustuses. Kaugel pole enam järgukatsed ja siis peab neid sõlmi juba kas või silmad kinni oskama teha.

Noorkotkastega on liitunud uus liige ja tema saabumine vallandab rühma sees tõsise vaidluse: kas luua uus, kolmas salk, või suurendada ühe salga liikmeskonda. Mina aga jätan noorkotkad edasi arutama ja uurin Tallinna Maleva Noorkotkaste pealikul Henri Ley'lt Noorkotkaste organisatsiooni

kohta.

Mis on Noored Kotkad?

Kaitseliidu eriorganisatsioon Noored Kotkad on vabatahtlik skautlik poiste organisatsioon, mis asutati 27. mail 1930. aastal. NSVL okupatsiooni ajal saadeti küll organisatsioon laiali, aga taastati 1989. aastal. Täna on Eestis 3500 noorkotkast. Tallinna Malevas on liikmeid küll ainult 140. Tallinna Malevas on 7 erinevat rühma: Scouts-, Jäagri-, Insener-, Side-, Ida-, Lääne-, Reaalkooli- ja Pirita Majandusgümnaasiumi rühm. Loomisel on Nõmme ja Mere rühm.

Noorte Kotkaste eesmärk on isamaalises vaimus kasvatada noormehi vaimselt ja kehaliselt terveiks Eesti kodanikeks. Organisatsiooni sügavam eesmärk on õpetada tasakaalukust, sõbralikkust, ausust, südamlikkust ja viisakust, süvendada noortes kodumaa austust ja armastust ning valmistada noori ette

ka sõjaväeteenistuseks ning anda noortele oskused keerulistes olukordades hakkama saada ja oskuse hädasolijat aidata. Noorkotkad arendavad liikmetes nii koostöövõimet kui ka iseseisvust, paraneb enesevalitsus ja tekib tööharjumus.

Mida on huvitavat noore jaoks?

See on põnev ja saab nalja! Enamasti meeldivad noortele väljasõidud, nii võistlused kui ka lihtsalt väli-laagrid, kus õõbitakse metsas sissitelkides või isevalmistatud varjualustes, tehakse lõket ja õpitakse praktilisi ellujäämisnippe. Oodatud on ka vabariiklikud sukelkumised, purilennu- ja langevarjukursused. Suvine tippündmus on vabariiklik Mini-Erna luureretk, mis on alguse saanud suurest Erna Retkest, kus võistlevad noorkotkad üle Eesti, lisaks sarnaste organi-

satsioonide esindajad välismaal. Loomulikult huvitab noori ka relvade proovimine: põhiliselt lastakse õhupüssi ja -püstolit, väikekalibriilisest relvast sportpüssi- ja püstolit. Küsitletud noored pidasid huvitavaks ka rohkem praktilisi oskuste omandamist, näiteks sõlmede tegemine. Üks noormees soovis väga orienteeruma minna.

Küsimuse, kas igav ei ole ja kas mõnikord koondustel käimist vahetada ei tahaks jätta, sain kõigilt ühe- ja valjuhäälselt vastuse: „Ei!“.

Noorte Kotkaste hüüdlauseks on „Mehena meeste sekka!“ ja seda rõhutab ka Henri Ley ning lisab, et lisaks praktilistele oskuste omandamisele ja väärt isikuomaduste väljakujunemise saavad noored siit ellu kaasa hulga sõpru ja tuttavaid. Ta kinnitab, et Noorkotkastega liitumine saab olla ainult positiivse mõjuga. Rühma tegevus on tasuta, selle eest maksab riik.

Noorte Kotkaste Tallinna Maleva Reaalkooli rühm:

- Moodustati 18. märtsil 2011
- Kõik rühma liikmed on 11-12 aastased Reaalkooli õpilased.
- Rühma peamiseks töövormiks on koondused, mis reeglina leiavad aset kord nädalas.
- Rühmaapealik on Mario Meetua.
- Reaalkooli rühm ootab endale vanuses 8-17- aastaseid noormehi.
- Info: <http://nktallinn.weebly.com/>
<http://www.nooredkotkad.ee/>
või e-maililt: mario.meetua@mil.ee

Toolide mure lahendatud

Kadi Jette Tamjärv

10.a

Veel mõni aeg tagasi tekkis õpilastel sööma minnes küsimus „Kus kõik toolid on?!“ Probleemist sai isegi Lindpriide tuntud laulu ainetel teha viisijupi „Kuhu küll kõik toolid jäid? Mis on nendest saanud?“

Aprillikuus on söökla-toolide mure lahenenud, kuid, mis siis ikkagi nendega juhtus? **Veiko Toomlaid** kinnitas, et, jah, toole jäi väheks, sest need läksid katki. Täpsemalt toolide jalad

murdusid, sest nendega kõiguti.

Veiko arvates on tõenäoline, et pärast söömist jäädavad mõned õpilased, eriti söökla tagaosas, laua taha juttu ajama ja aega veetma, mille ajal nad kõiguvadki toolidega. Toolid olid mõnda aega kadunud, sest nende keevitamise töö venis. Toomlaid kutsus õpilasi üles mitte toolidega kõõluma. See kõlab mõistlikult,

Söökla toolide probleem leidis lahenduse.

sest kes viitsiks sööklas söömise asemel toolidele jahti pidada. Toolide puuduse ajal oli kuulda nurinat, nüüd kui toole jääb ülegi, ei tundu õpilased olevat rõõmsad olukorra lahendamise

üle, pigem on see probleem unustatud ja keegi ei mõtlegi selle peale. Õpilastelt arvamust küsides saab selgeks fakt, et keegi asjast enam suurt probleemi ei tee. „Suht normaalne, vist nüüd saame istuda,“ kõlas aramus.

maalne, vist nüüd saame istuda,“ kõlas aramus.

Tuleb välja, et kui on probleem, siis nuristakse, kuid kui see lahendatakse, siis seda ei hinnata.

Sihikindlus + kannatlikkus = edukus ehk kuidas sai minust EÕEL-i juhatuse esimees

Kuldar Rosenberg

11.b

Kümnenda aprilli õhtupoolikul ilmus Postimees.ee lehele artikkel: „Õpilasliitu asus juhtima Kuldar Rosenberg“*. Kui välja arvata väike faktiviga – ma ei ole veel seda juhtima hakanud, ametiaeg algab kümnendast maist – on see tõsi: Üldkoosolek valis minu Eesti Õpilasesinduste Liidu (EÕEL) juhatusse (81 häält 98-st kehtivast sedelist) ning kinnitas esimeheks.

Ma olen Liidus olnud aktiivne natuke üle aasta. Seda nii avaliku poliitika töögrupis kui õpilasõi-

guste töörühmas, olles abiks erinevate ürituste korraldamisel ning mitmel muul moel. Kõik see on mulle tagasi andnud meeletul kogusel tutvuseid, teadmiseid, kogemusi, unetuid öid.

Eks see ole hea näide sellest, et selle jaoks, et kõrgele tõusta, peab alustama madalalt. Minugi edu seisnes suuresti selles, et mul oli aasta aega, et näidata inimestele, et minus leidub piisavalt järjekindlust, pädevust, oskuseid ning asisust, et sellele ametipostile astuda.

Läbilöömise teine komponent oli kindlasti **pealehakkamine**. Kui eesmärgid paigas on, tuleb julgelt nende poole liikuda. Ega's ei tohi ju jääda ootama, et õnn sulle kukub. Tuleb ise teha kõik, et enda eesmäärke saavutada. Eks ütle vanasõnagi, et julge pealehakkamine on pool võitu.

Kui need kaks komponenti täidetud, on suur edu ning kõrgelend palju lähemal, kui Sa arvatagi oskad. Seega - andkem endale võimalus ning hakkame suuri tegusid korda saatma!

30 km jooksmist, mis läheb sujuvalt üle komberdamiseks

Erkki Tuul

12.c

Just nii iseloomustatakse tihti „Scoutsrännakut“ võhiku silmis.

„Scoutsrännaku“ eesmärgiks on tegelikult aga tutvuda 1. Jalaväebrigaadi koosseisu kuulva Scoutspataljoni, tähistada Scoutspataljoni taasloomise aastapäeva ning tutvuda Pakri poolsaare vaatamisväärsustega. Sel aastal oli see pühendatud Scoutspataljoni taasloomise 10. aastapäevale (29. märts 2001.a). ning traditsiooniline rännak toimus juba kaheksandat korda. Rännakust võisid osa võtta kõikide jõustruktuuride esindajad (politsei, piirivalve, päästeamet, kaitseväge, kaitseliit) ja tsiviilisikud, osalejate vanus, auaste ja sugu ei olnud olulised. Iga võistleja võis valida oma tempo ning liikumisformatsiooni, et elusana ikka võiduka lõpu ni jõuda.

Rännaku rada kulges piltlikult ümber Pakri poolsaare põhjapoolse osa, alustades ja lõpetades Scoutspataljoni territooriumil Paldiskis. Lisaks võimalusele nautida

Sõdurpoisid rännakut läbimas.

ilusat vaadet pankranikult ja kaunist päeva looduses, sai elamuse ka porisest ja vesisest kevadest: tasane asfalt vaheldus pehme muda-, jää- ja lumeteega.

Rännak pole kerge-mate killast

Rännaku juhendi kohaselt pidid osalejad läbima 30 kilomeetrise marsruudi kandes 15 kg kaaluvat kohustuslikku varustust (vorm2). Kaitseväelasel ja kaitseliitlasel kuulus varustuse hulka teenistusrelv ja 10 kg raskune seljakott, samuti pidid kaitsevälased ja kaitseliitlased läbima rännaku teenistusvormis (vorm1). Rännakurajal oli iga kolme kilomeetri järel veejaotuspunktid ning kahekümnendal

kilomeetril suupisted ja mustikasupp. Pärast finišeerimist pakuti osalejatele 1. Jalaväebrigaadi Tagalapataljoni sööklas tasuta sooja sõdurisuppi.

Vorm1 hulgas võistlejad, kes läbisid raja alla 4 tunni, said ka Scoutsrännaku medali, vorm2 võistlejatel tuli medali saamiseks läbida rada alla 4h 30min. Medaliaega mahtumiseks tuli enamus maad ka joosta. Igale rännaku lõpetajale anti diplom.

Tublid realistid

Rännakust võttis sel aastal osa ligi tuhat võistlejat, mitmed koolid olid tulnud võistleva in corpore koos riigikaitseõpetuse kursusega.

Scoutsrännak 2011

- Sel aastal toimus rännak 8. korda
- Rännakuga tähistatakse Scoutspataljoni taasloomise aastapäeva
- 30 km pikkune rada tuleb läbida 8 tunniga
- Rännakust võivad osa võtta kõik, kes tahavad

Tugevate võistlejate seas oli ka neli Reaalkooli õpilast. Rännaku lõpetasid edukalt vorm1 all võistelnud 12.c klassi õpilane Erkki Tuul, kes saavutas ka medalija ning 8.a klassi noorkotkas Joonatan Poolma. Oma parima andsid ka 12.c klassi õpilane Morten Kaasik ning 8.a klassi noorkotkas Kaur Laurimaa, kes paraku seekord finišisse ei jõudnud. Rännaku võitis seekord uue rajarekordiga 2:48:49 kadett Andres Seppel Kõrgemast Sõjakoolist.

„Kuna sel aastal on sulaperiood tulnud hiljem, siis oli rada võrreldes eelmise aastaga parem,“ ütles võistluse peakorraldaja nooremleitnant Rauno Mäe. „See kajastus ka tulemustes, tehti uus rajarekord,“ lisas ta ning sõnas: „Selle aastaga võis rahul olla.“

Põgenemine kultuuripealinnast

Siim Ghert Preiman

12.c

Senikaua kuni meie kultuuriaasta alles hoogu kogub ja linn mere poole avaneb, käisin mina ühes tõelises sadamalinnas, Helsingis, kultuuri nautimas.

Ühel minu lemmikbändil, **...And You Will Know Us By The Trail Of Dead**, tuli talve lõpus uus plaat välja ja oma pisikest Euroopa turneed alustasid Teksasest pärit poisid just seal linnas. Kuna tegemist pole väga tuntud bändiga ja ühegi suure plaadifirma hoole all nad ka pole, oli ürituse korraldamine valdavalt kohaliku rokiklubi õlgadel. Ei internetis ega klubi ukse peal polnud kirjas, millal üritus täpselt algab, kolmandad allikad pakusid mitut erinevat kellaaega. Seepärast olime ettevaatlikud, juhendusime varaseimast ja juba kell 20.00 lõdisesime Tavastiaklubi ukse taga. Olime esimestena kohal, alles ühe suurema seltskonna saabumine veerand tundi hiljem pani turvamehe ust avama. Sees saime teada, et soojendusesineja, ansambel Traktor Rootsist, alustab kell 21 ja Trail of Dead kell 22.

Aega meil oli, klubist välja minemise jaoks saime isegi templid kätte, aga riided olime kahe ja poole euro eest juba hoiule andnud. Seepärast võtsime ühed kõige odavamad õlled ja istusime maha. Kõrvalauas istus täies koosseisus ansambel Traktor Rootsist ja müüs oma *merchandise*'i. Nad kõik nägid nii armsalt rootslased välja ja me veetsime kõva pool tundi mõistatades, millist muusikat nad teha võiksid ja kes neist, mis pilli mängib. Traktor oli hõivanud vaid pool lauda ning seepärast me ootasime, millal Trail of Deadi T-särke müütama tullakse, aga seda ei juhtunudki. Tuli üks mees suure mapiga ja hakkas lauale laotama Trail of Deadi kitarristi Conrad Keely joonistuste ja maalide reprod. Nii me seal jõllitasime, sest ma olen alati ütelnud, et joonistada oskab ta paremini kui kitarrimängida, kui keegi mind müksas ja ütles: „Excuse me.“ Tegin teed ja minust möödus ei keegi muu kui Keely ise, kes võttis laua taha koha sisse ja hakkas oma töid müüma. Astusin

ligi, näitasin, missugune mulle meeldib ja ajasin tšortsi juttu ka. Sain oma kahtlustustele kinnitust, ta ütles, et Tavastia klubi ise kutsus nad sinna mängima. Keely kirjutas ostetud pildile nimelise pühenduse, mina tänasin, surusin kätt ja viisin pildi veel ühe euro eest garderoobi hoiule.

Ansambel Traktor Rootsist alustas mängimist. Esiteks panime me puusse kõikide ennustustega. Trummar oli bassist, laulja trummar ja nii edasi. Teiseks ei teinud Traktor *indiet* või rootsi elektroonikat, vaid Junk Rioti ja We Versus The Sharki vahepealset *mathilikk*u haardkooori. Kahjuks puudusid nende muusikast stiilile muidu omased puhkehetked ja sügav sotsiaalne sõnum, ja nii väsisime närvilisest tinistamisest juba teise loo keskel. Kogu Traktori esinemise aja oli saal üsna tühi. Kartsin, et ehk jääb mu lemmikute vastuvõtt leigeks ja seetõttu kannatab ka minu elamus, aga kui lõpuks kell kümme sai ning Trail of Dead lavale astus, sai saal üsna ruttu täis.

Sett oli konkreetne ja koosnes pea iga aastakäigu loomingust. Rahvas paistis bändi tundvat, sest kaasalauljaid ja -tantsijaid oli peale minu veelgi. Ma ei hinda kellegi pühendumust mingi artisti vastu selle järgi, kas ta sõnu teab või tantsida tahab, aga tunnistagem fakti, et kellegiga koos tantsides on elamus palju mõnusam. Vaeva tahetakse küll jagada, rõõmuga on minu meelest sama asi.

Hirmkallis garderoob oli vist oma hinda väärt, sest kui ma riided ja pildi tagasi sain, olid need sama heas seisukorras kui enne. Väljudes tuli mulle veel vastu Trail of Deadi bassist, kellele ma ütlesin, et väga hea shõu, mille peale ta naeratas ja tänas. Mina naeratasin ka.

Pool tundi hiljem istusime Forum-keskuse all asuvas mäkis ja sõime öömenüü burgereid. Mina rullisin repro hoollega kõrvallaua peale lahti, jälgides, et ma seda rasvaga ei määriks. Kael kange, hääl puudu ja näpud põhjas, aga vähemalt sain ühe asja oma pikast *to-do* nimekirjast maha tõmmata.

Õpetajate tsitaate:

Mart Kuurme: „Tead, kui lõõgastav oleks saada aeg-ajalt üks radioaktiivne sutsakas.”

Kuurme: „LOL- Loobumine on lubatud!”

Rain Vellerind: „Lühikese vändaga hakkama ei saa!”

Vellerind: „Martin, lõpetage kurameerimine!”

Vellerind: „Me kontrollisime praegu vastuseid, aga sa sööd siin lund!”

Vellerind: „Nagu ma aru saan, on teil praegu seksuaalkasvatuse tund!?”

Vellerind: „Ma olen kindel, et kui sa Hiinasse lähetsid, oleks neil seal oma temperatuurisüsteemi leiutaja, keegi Tsink Plekkpang, näiteks.”

Villu Raja: „Anelle, kata õlad, me oleme haritud, täiskasvanud mehed.... Ah, ma ei tea..”

Raja: „Matemaatika-õpetaja-kohalik Hitler”

Raja: „Üks poiss tohib käia ainult ühe tüdrukuga, mitte kahega. Poisid on viisakad. Üks tüdruk tohib aga käia mitme

poisiga- neile viisakusreegel ei kehti.

Gunnar Polma (gümnaasiumi sisseastumiskatsetel): „Kus mu väike Ruila tüdruk on?”

Piret Järvela: „Noh, minge võtke end paljaks!”

Andres Raa: „Mis juhtuks, kui igäüks selise kalaga laperdaks? Raa läheks hulluks!”

Piret Karu: „Kiirreageerimise gruppi ära tööle mine!” (paus) „Jäid uskuma?”

Piret Otsa: „Miks sul käed laua all on? Mulle tundub, et sul on seal mingi aparaat.”

Ulla Kamp: „It's the last time I ate goat's brain!”

Otsa: „Kainikueas on tähtis süsteemne päheõppimine nagu 1+1 on 1 jne”

			1		3	5
	7				6	
5			9	4		
	1		7		8	6
			8			
3	8			6	7	
			4	3		2
		5			4	
8	2		5			

SUDOKU!

			5	8				
5	4				2			
	1	2						
9						8	4	
2		8	9		4	6		5
	5	4						9
						5	3	
			2				7	6
				9	7			

Reaali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht nr 7 (94) aprill 2011

peatoimetus	Mari Kraav 11c, Merili Luuk 12c
küljendus	Merit Kraav 10b, Mari Kraav 11c
toimetus	Sander Udam 10c, Elina Osi 10c, Märt Belkin 10c, Roberth Kulbin 11b, Regina Metsallik 11c, Merlin Liis 12c, Siim Ghert Preiman 12c
toim. nõuandja	õp Piret Järvela
aitäh	Kadi Jette Tamjärv 10a, Jüri Pino 11a, Kuldar Rosenberg 11b, Kert Pütsepp 12a, Taavi Pipar 12c, Erkki Tuul 12c, õp Rain Vellerind
kaanefoto	“Kaanestaarid” (Erkki Junolainen, Erik Mik, 12.c) autor Kristiina Prants 12.b

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 8-16 lk ja on tasuta.

rp.real.edu.ee

rp@real.edu.ee